

Midsimmerjûn, 18 juny 2016, Idzegea

as flechtlingen út rein en wyn
skeind mar net brutsen
kamen we oan
by de fredige Idzegeaster poel
wêr't it libben begroeven leit
wêr't de kij om hinne rinne

wiet fan swit en rein
sloarpjend oan kofje en tee
noflik sittend
op wat komme soe

skoandere klanken kamen
oer ús hinne te lizzen
as in waarm bêd
yn'e himel
wylst skôgjend yn't fiere grien
oergeand yn't hege griis

dan stimmen tichteby
oer de djipte fan't libben
oer fertriet en blydskip
it wûnder
fan in oare kant beskôge

we nimme't allegearre mei
yn ús tinzen
yn ús hert
de wrâld is feroare

MF